

«وعدالت برای همه»



از استاد حقوقی که ردای و کالت بر تن داشت پرسیدند الان توصیه می کنید کسی وکیل شود؟ مستقیم فرمودند نه، از آن نهایی که مغز استخوانت را می سوزاند، داستان فیلم همین است. وکالت از بیرون برای خودش جایگاهی دارد بماند که بعضی ها هر کارشان هم که بکنی از آن هستند نمونه اش تبلیغ و کالت در دیوار. فیلم دقیقاً همین است، وکلای صادق و... فیلم از «سیستم قضایی خارجی» که در آن است نمایی ترسیم می کند که از هر چه نام حقوق و دانش حقوق است متنفر می شوی و طنز مخفی در فیلم از قاضیان تا وکلا که هر کدام درگیر این مسئله هستند و جالب تر آن که وکیلی خوش نام که از یک قاضی ضربه خورده برای دفاع از آن قاضی انتخاب می شود و وی را در شرایطی عجیب بین وجدان و برنده شدن مخیر می کند. آچمز اسم دقیق این حالت است که در بازی شطرنج فشار و سنگینی اش را بیشتر می توان حس کرد.

آیا در سیستم فاسد هم می توان سالم بود؟ این پیام فیلم است. فیلمی که خود طنز سیاه است از غذا خوردنش گرفته تا پرواز، بیان می دارد اگر قرار باشد پرند عدالت سقوط کند، هم وکیل سقوط می کند و هم سیستم عدالت.

در فیلم از مسئولیت پذیری و عدم مسئولیت پذیری هر کدام از ما در هر نقشی صحبت می کند و گاهی یک امر بدیهی و ساده را چنان مهم بیان می کند که نمی توان به راحتی از آن گذشت زیرا در امور حقوقی امر ساده و بسیط وجود ندارد.

سیستم فاسد حقوقی در فیلم، خود کنایه ای است به این مسئله که طبقه حاکم خود از میان همان مردمان بودند خواه خوب یا بد و همه ممکن است تحت تأثیر مسائل مختلف قرار بگیرند از تهدید و تشویق گرفته تا تطمیع. و هستند انسان های شریفی که شرافت خود را در هر صحنی با هیچ امری معاوضه نمی کنند.

کانون وکلای فارس و کهگیلویه و بویراحمد در راستای اشاعه فرهنگ ارتباط بیشتر و کلا با فیلم های حقوقی در سلسله نشست های



که داشته است پس از فیلم فاخر «دوازده مرد خشمگین» اقدام به پخش فیلم «عدالت برای همه» با سخنرانی وکلای پایه یک دکتر حسن اژدری و نتیجه مبشری نمود که با استقبال کم نظیر و کلا روبرو و هر دو سالن مملو از وکلا و خانواده های آنان شد.

در پایان مخاطبین نیز نظرات خود را بیان کردند و به تحلیل هنری- حقوقی فیلم پرداختند. یاسر نوروزی- کارآموز و کالت

آخر قصه «جبران» چه می شود؟



پخش سریال «جبران» حسن فتحی بعد از گذشت فراز و نشیب هایی که در طول ساخت و پخش با آن مواجه شد و البته هفته های آرامی که این اواخر پشت سر گذاشته است حالا به روزهای انتهایی نزدیک می شود و پرونده این سریال در هفته آغازین سال ۱۴۰۲ برای همیشه بسته خواهد شد.

به گزارش ایلنا، سریال «جبران» به تهیه کنندگی اسماعیل عقیقه و کارگردانی حسن فتحی روزهای پایانی پخش را می گذراند. این سریال که در ۵۲ قسمت تدوین شده تا دو قسمت دیگر به پایان می رسد و قرار نیست مانند «شهرزاد» - دیگر ساخته فتحی در شبکه نمایش خانگی - فصل دومی داشته باشد.

آخرین قسمت از سریال «جبران» همچون روال قبل در زمان مشخص خود (صبح جمعه) و در هفته اول سال جدید منتشر خواهد شد. سازندگان این سریال، دو قسمت هم برای پشت صحنه سریال در نظر گرفته اند که آن هم از پلنفرم پخش کننده در شبکه نمایش خانگی منتشر خواهد شد.

«جبران» را شاید بتوان یکی از پر فراز و نشیب ترین پروژه های حسن فتحی دانست که اعتراض شاکلی خصوصی مبنی بر شباهت به سریالی دیگر با موضوع ناصرالدین شاه و سوگلی اش، حتی برای مدتی آن را به توقف کشاند.

ماجراهایی که «جبران» پشت سر گذاشت و توقف موقتش، پرسش هایی را از سوی سازندگان و تماشاگران مطرح کرد. اسماعیل عقیقه، تهیه کننده در اظهاراتی به این ماجرا گفته بود: «اگر باز هم مشخص شود که شکایت از این سریال نادرست بوده است، چه کسی مسئول خسارت های مادی به کاربران و میلیون ها مخاطب خواهد بود؟»

برخی تماشاگران این سریال نیز چنین مطرح کرده بودند که چطور پس از پخش ۲۳ قسمت از یک سریال، به یکباره نتیجه گرفتند که این پروژه به سریال دیگری شباهت دارد و آن را متوقف کردند؟

«بل و سباستین» جدید با دوبله فارسی منتشر شد

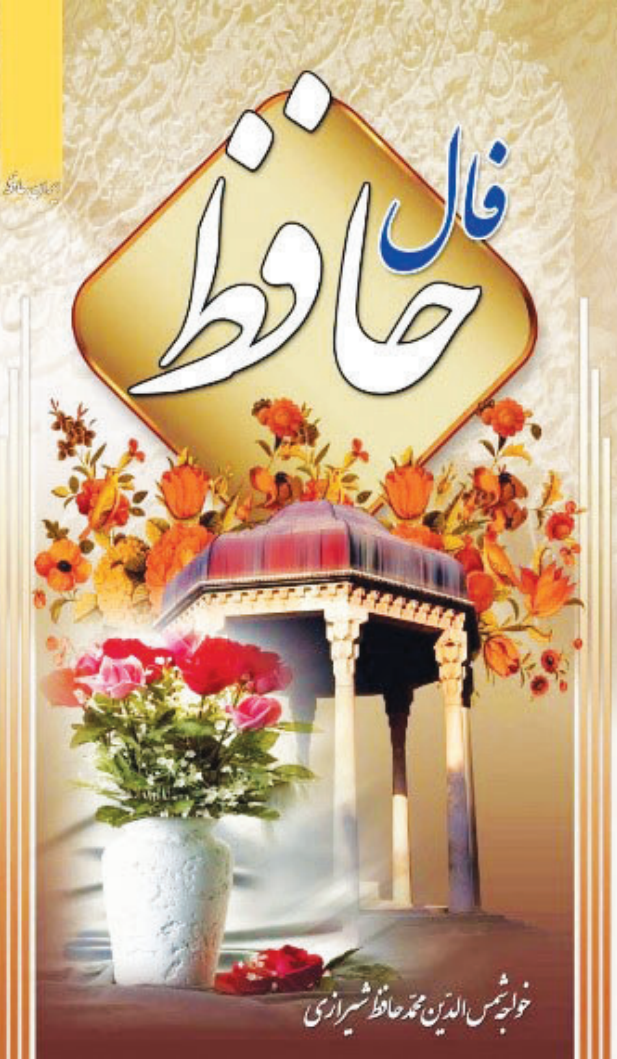
ماجراهای پسری به نام سباستین و سگی به نام بل را به تصویر می کشید. این انیمه در دهه ۱۳۶۰ در تلویزیون پخش و به یکی از خاطرات جمعی کودکان آن سالها تبدیل شد. خیر خوب این است که یک فیلم فرانسوی در مورد این دو کاراکتر خاطره ساز توسط پلنفرم فیلمنت با دوبله اختصاصی در دسترس علاقه مندان قرار گرفته است.

فیلم «بل و سباستین: نسل جدید» با دوبله اختصاصی در یکی از پلنفرم های نمایش خانگی عرضه شد.

به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا، کودکان دهه ۱۳۶۰ حتماً با مجموعه انیمیشنی «بل و سباستین» خاطره دارند. «بل و سباستین» یک انیمه ۵۲ قسمتی ساخت ژاپن بود که در سال های ۱۹۸۱ و ۱۹۸۲ پخش شد و



امروز شما



- فروردین**: لجبزیت، تو را از دیگران متمایز می سازد و تو بشدت از آن راضی هستی. اما این لجبزیت ها دوست و یا همسرت را آزار می دهد.
- اردیبهشت**: خود را در وعده های رنگارنگ نباید غرق کرد. چون هیچ کدام از این وعده ها تحقق نمی یابد و فقط تو مانی و عمری که به هدر رفته است!
- خرداد**: روابط اجتماعی خود را باید گسترش داد. داشتن یک رابطه سالم و گسترده تو را در انتخاب دوست یا همسر یاری می کند. منزوی بودن خصوصیات انسان های شکست خورده و مایوس است.
- تیر**: آرزوهای دور و دراز تو وقتی تحقق می یابد که از همین حالا دست به کار می شوی. سعی کن روابط خود را با او بیشتر کنی و به سطح خوبی برسانی و او را در جریان برنامه های خود قرار دهی.
- مرداد**: رابطه با فردی تو را آزار می دهد. بهتر است هر چه زودتر خود را از شر او خلاص کنی. همیشه در پی کسی باش که تو را کامل کند نه اینکه موجب سقوط و نزول تو شود.
- شهریور**: عشق است که به انسان بال پرواز می دهد. عشق تو را از این زندگی واقعی و روزمره جدا می کند و به فضای جدیدی می برد که پر از هیجان و امید است. بدون امید و عشق زندگی معطل می ماند. پس به زندگی عاطفاتی تکانی بده.

- مهر**: خویشتن داری و صبر لازم است. باید حوصله به خرج دهی تا این وضعیت تغییر کند. دست به کاری زن که عاقبت روشنی ندارد. در این صورت دچار شکست و ناکامی می شوی.
- آبان**: هر چیزی که می درخشد و برق می زند به طلا نیست. باید مراقب باشی و فریب ظواهر را نخوری. باید هوشیار باشی تا بتوانی در این بازار آشفته حقیقت را از دروغ تشخیص دهی.
- آذر**: هوشمندی و ذکاوت تو موجب می شود تا نسبت به بعضی از اطرافیان دچار سوءظن شوی. در این باره باید شناخت های خود را تکمیل کرد و بعد تصمیم گرفت چون بعضی از این سوءظن ها اشتباه است.
- دی**: باید وقت کافی به خودت بدهی تا بتوانی با تفکری درست در این باره تصمیم بگیری. شتابزدگی و عجله تو را پشیمان خواهد کرد. با تأمل بیشتر می توان موفق تر شد.
- بهمن**: غیرت خوب است و نگهبان عشق. اما همین غیرت اگر از حد و حدود خود خارج شود تردیدها را دامن می زند و آفتاب بدگمانی و احتی می توانی همه چیز را خراب کنی.
- اسفند**: تو فرد مغروری هستی و این غرور بعضی اوقات دست و پا گیر می شود. بهتر است این بار تو قدم پیش بگذاری و موضوع را حل و فصل کنی.



«سبزه» سین ناجور هفت سین است؟



سبزه» یکی از سین های مهم سفره نوروز بوده که بر اساس اسناد تاریخی، نماد باروری و جاودانگی است، اما به تازگی موضوعی درباره ماهیت این سین نوروزی مطرح شده است مبنی بر این که رویاندن و رها کردن سبزه به محیط زیست و طبیعت آسیب می رساند و بهتر است کاشتن نهال جایگزین آن شود.

به گزارش ایسنا، «نوروز» یکی از جشن های ایران باستان است که مشترک با ۱۱ کشور دیگر در فهرست «میراث ناملموس» یونسکو به ثبت جهانی رسیده است. یکی از برجسته ترین آیین ها و آداب نوروزی، برپایی سفره نوروز است که بخش جدایی ناپذیر این جشن جهانی به شمار می آید و هر کدام از نمادهای این سفره یا «سین ها» بیانگر درک و شناخت ایرانی ها از جهان هستی و طبیعت بوده است.

در حالی که برخی معتقدند ایرانیان در گذشته «هفت سین» داشته اند و پس از بر افتادن ساسانیان به «هفت سین» تبدیل شده است، چند سالی هم هست که شماری از مردم به دلیل آنچه «پاسداری از زیست بوم (محیط زیست)» مطرح می کنند در فضای مجازی و شبکه های اجتماعی با چیدن برخی از اقلام در سفره «هفت سین» مخالفت می کنند، بر این اساس با توجیه «هدر رفتن آب و مصرف گندم» خواستار برچیده شدن «سبزه» از سفره نوروزی شده و از مخاطبان خود می خواهند که کاشت نهال را جایگزین «سبزه» کنند. از همین رو، سیاوش آریا - پژوهشگر و فعال میراث فرهنگی - در گفت و گوهایی با یک کارشناس و پژوهشگر تاریخ و فرهنگ ایران و همچنین یک زبان شناس و یک استادایر محیط زیست دانشگاه و یک پژوهشگر فرهنگی و ژئوپلیتیک، به بررسی جایگاه تاریخی، قدمت و فلسفه «سبزه» در سفره هفت سین پرداخته که در ادامه، بخش هایی از این گفت و گوها را می خوانیم: احمد نوری ایران شناس و پژوهشگر تاریخ و فرهنگ ایران در این پژوهش درباره حذف سبزه از سفره هفت سین گفته است: سبزه نوروز افزون بر این که نماد جاودانگی و بی مرگی (آزرداد) نیز به شمار می آید. رنگ سبز و گیاهان همواره سبز، همانند سُر در ایران نماد جاودانگی و زندگی است. برای همین ایرانیان باور داشتند و دارند که با کاشتن سبزه از زندگی و جاودانگی و دیر زویی بهره مند خواهند شد و این سبزه برایشان خوش روزی و فزونی (برکت) و شادمانی خواهد آورد. از سویی دیگر، از دیرباز هر خانواده ایرانی حداقل یک بار مصرف خوراکی خود، به انداختن سبزه می پردازد؛ آن هم یک بار در هر سال. این کار نیز، نه به اقتصاد خانواده و کشور و نه به فرآوردن های کشاورزی زبانی نمی رساند. برای نمونه شما در سبزه ها، برای هر گیاه یک سال یک وعده خوراکی خود را بیشتر بخورید و یا بیشتر بپزید و به دیگران بدهید، آن هم تنها از حیوانات. او همچنین معتقد است: هر سبزه در هر خانواده حداکثر یک لیوان یا یک پیاله آب در روز، بیشتر مصرف ندارد که در یک ماه، حدود سی پیاله یا لیوان می شود. برای مردمانی که باید روزی حداقل هشت لیوان آب برای آشامیدن

(چدا از مصارف جانبی شست و شو و پخت و پز و ...) مصرف کنند، یک لیوان آب در کنار آن، چیزی به شمار نمی آید و جزو مصرف های روزانه است. پس کاشت سبزه نیز حتی در اندازه کلان یک جامعه چند میلیونی ایرانی که روزی میلیون ها لیتر تنها صرف شستن خودروها و لوازمشان می کنند، هیچ به شمار می آید. پس این حساسیت نشان دادن به این گونه مصرف، یعنی کاشت سبزه، اندیشه و آرمانی دور از اسراف و زیاده روی دارد. اگر بنا باشد به گونه مصرف آب فراورده های کشاورزی و یا همانند این ها خورده گرفت و نکته سنجی کرده بسیار موارد غیر نیاز و بایسته ای از اسراف و ریخت و پاش های بیهوده دیگر در این سرزمین روی می دهد که نه تنها نمادین و آیینی نیستند، بلکه به ساختار فرهنگی و ملی نیز آسیب می رسانند و باید از آن ها پیشگیری کرد که کسی حتی در اندیشه آن درباره اش گفت و گو کند.

همچنین، شهزاد اسدی زبان شناس و استاد دانشگاه درباره ارزش سبزه و فلسفه آن اظهار کرده است: ما در کارکردهای کهن خود می بینیم که نیروی گرفته شده از طبیعت به آن بازگشت داده می شده است. با این روش که «سبزه» را در دل طبیعت می انداختیم و یا به آب می سپردیم، یعنی سبزه با آب رشد و نمو پیدا شدن «سبزه» از سفره نوروزی شده و از مخاطبان خود می خواهند که کاشت نهال را جایگزین «سبزه» کنند. از همین رو، سیاوش آریا - پژوهشگر و فعال میراث فرهنگی - در گفت و گوهایی با یک کارشناس و پژوهشگر تاریخ و فرهنگ ایران و همچنین یک زبان شناس و یک استادایر محیط زیست دانشگاه و یک پژوهشگر فرهنگی و ژئوپلیتیک، به بررسی جایگاه تاریخی، قدمت و فلسفه «سبزه» در سفره هفت سین پرداخته که در ادامه، بخش هایی از این گفت و گوها را می خوانیم: احمد نوری ایران شناس و پژوهشگر تاریخ و فرهنگ ایران در این پژوهش درباره حذف سبزه از سفره هفت سین گفته است: سبزه نوروز افزون بر این که نماد جاودانگی و بی مرگی (آزرداد) نیز به شمار می آید. رنگ سبز و گیاهان همواره سبز، همانند سُر در ایران نماد جاودانگی و زندگی است. برای همین ایرانیان باور داشتند و دارند که با کاشتن سبزه از زندگی و جاودانگی و دیر زویی بهره مند خواهند شد و این سبزه برایشان خوش روزی و فزونی (برکت) و شادمانی خواهد آورد. از سویی دیگر، از دیرباز هر خانواده ایرانی حداقل یک بار مصرف خوراکی خود، به انداختن سبزه می پردازد؛ آن هم یک بار در هر سال. این کار نیز، نه به اقتصاد خانواده و کشور و نه به فرآوردن های کشاورزی زبانی نمی رساند. برای نمونه شما در سبزه ها، برای هر گیاه یک سال یک وعده خوراکی خود را بیشتر بخورید و یا بیشتر بپزید و به دیگران بدهید، آن هم تنها از حیوانات. او همچنین معتقد است: هر سبزه در هر خانواده حداکثر یک لیوان یا یک پیاله آب در روز، بیشتر مصرف ندارد که در یک ماه، حدود سی پیاله یا لیوان می شود. برای مردمانی که باید روزی حداقل هشت لیوان آب برای آشامیدن



از نگاه دوربین

عکس روز: